

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr 17 (2434) 2009 RUGPJŪTIS - AUGUST 26

Mailed on Wednesday, August 26, 2009 (Next edition September 9) email: mgestautas@hotmail.com

Būkime kartu su Lietuva ir pasauliu! Vienu balsu garsiai skelbkime: Lietuvai jau tūkstantis metų!

LIETUVOS VARDŲ 1000-MEČIO ISTORIJA

Tęsinys iš "Pažintis su Lietuva Tūkstantmečio knyga I".

1632 m. lapkričio 14 d. Lenkijos karaliumi ir Lietuvos didžiuoju kunigaikščiu lengvai ir be konkurencijos išrinktas Vladislovas Vaza (valdė 1632-1648). Jis sugebėjo palaikyti gerus santykius su skirtingų politinių grupuočių vadovais, buvo tolerantiškas protestantams ir palankesnis stačiatikiams nei jo tėvas. Nors turėjo karo vado gabumą ir ambicingų užsienio politikos planų, tačiau Lenkijos ir Lietuvos valstybės politinė santvarka varžė jo iniciatyvą. Bajorija neleido pradėti jo sumanyto karo su Turkija.

1632-1634 m. vyko Lenkijos ir Lietuvos valstybės karas su Rusija, kuri nesėkmingai pabandė atsiiinti Smolenską, 1634 m. birželio 14 d. sudaryta Polianovkos (kaimas Rusijoje) taika.

1635 m. vyko Lenkijos ir Lietuvos valstybės karas su Švedija, pasibaigęs 26 metų paliaubų sutartimi, pasirašyta Štumsdorfe (dab. Sztumska Wies, Lenkijoje) 1635 m. rugsėjo 12 d. Švedai atitraukė iš Lenkijos ir Prūsijos kunigaikštystės pajūrio įgulas ir neteko teisės rinkti čia muitą.

1636 m. valdovo dvaro teatre Vilniuje pastatyta pirmoji Lietuvoje opera. Teatras aktyviai veikė iki 1644 m.

1640 m. po protestantų susidūrimų su katalikais buvo uždaryta Vilniaus evangelikų reformatų mokykla, o bažnyčia iškelta už miesto sienos. Nuo XVI a. antros pusės nesiliovė konfrontacija tarp katalikų ir protestantų bažnyčių, tačiau ėmė dominuoti katalikybė.

1644 m. Vilniaus universitete įsteigtas Teisės fakultetas.

1648 m. gegužės 28 d. mirė karalius Vladislovas Vaza.

1648 m. lapkričio 17 d. Lenkijos karaliumi ir Lietuvos didžiuoju kunigaikščiu išrinktas Vladislovo Vazos brolis - Jonas Kazimieras Vaza (valdė 1648-1668). Jis buvo pasirinkęs dvasininko kelią - stojo į Jėzuitų ordiną, vėliau ruošėsi tapti kardinolu. Valdyti šalį jam teko iki tol nepatirtų sukrėtimų, sunkiausio karo ir krizės laikotarpiu. Pasižymėjo kaip neblogas karo vadas, bet niekada nebuvo populiarus tarp bajorų. Pasibaigusiam kare su kaimynais pradžiai buvo palyginti nedideli, bet jam nepavyko įgyvendinti sumanytų vidaus politikos planų, todėl atsiskakė karūnos ir emigravo į Prancūziją, kur tapo pasaulietiniu abatu. Buvo paskutinis Vazų dinastijos, susigiminiavusios su senąja lietuviška Jogailaičių dinastija, atstovas.

1648 m. prasidėjo Ukrainos kazokų ir valstiečių sukilimas, vadovaujamas Bogdano Chmelnickio. Sukilimą bandyta išplėsti ir į slaviškąsias Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės sritis (Baltarusiją).

1649 m. liepos 31 d. Lojevo (miestas Baltarusijoje) mūšyje Lietuvos kariuomenė, vadovaujama lauko etmono Jonušo Radvilos, sumušė į Lietuvos Didžiąją Kunigaikštystę besiveržusius kazokus. 1651 m. J. Radvilos kariuomenė užėmė Kijeją.

1650 m. Gdanske lotynų kalba išleista pirmosios "Lietuvos istorijos" (*Historiae Litvaniae*) pirmoji dalis. Šio veikalo autorius - Vilniaus universiteto dėstytojas Albertas Kojelavičius-Vijūkas. Antroji dalis išleista Antverpene 1669 m.

1650 m. Amsterdame išleista Lietuvos mokslininko Kazimiero Semenavičiaus lotyniško veikalo "Didysis artilerijos menas" (*Artis magnae artilleriae*) pirmoji dalis. Pirmą kartą buvo iškelta daugiapakopės raketos idėja.

1652 m. Upytės pavieto (administracinis vienetas Lietuvoje) atstovas Seime Vladislovas Sicinskis, pasinaudojęs liberum veto teise, skelbusia, kad Seime negalima priimti jokio nutarimo, jei jam prieštarauja bent vienas atstovas, pirmą kartą pats vienas neleido rezultatytai baigti Seimo darbo - neleido pratęsti Seimo posėdžių, nors per įprastines šešias Seimo darbo

Raudonės pilis. XVI a. pab. - XVII a. pr.

savaites nebuvo pavykę nieko nutarti. Tai buvo svarbus žingsnis, gilinęs Lenkijos ir Lietuvos valstybės Seimo krizę. Naudojantis liberum veto teise 1669 m. pirmą kartą Seimas buvo nutrauktas, nepraėjus įprastinėms šešioms darbo savaitėms, o 1688 m. pirmą kartą nebuvo leista net pradėti Seimo darbo XVII a. pabaigoje-XVIII a. pirmoje pusėje seimų darbas buvo paralyžiuotas.

1654 m. Karaliaučiuje Danielius Kleina lotynų kalba išleido pirmą lietuvių kalbos gramatiką (*Grammatica Litvanica*).

1654-1667 m. vyko Lenkijos ir Lietuvos valstybės karas su Rusija, prasidėjęs po Rusijos ir Ukrainos susijungimo (1654 m.). Rusijos kariuomenė 1654-1655 m. įveikė Lietuvos kariuomenės gynybą ir okupavo didžiąją LDK dalį.

1655 m. rugpjūčio 8-10 d. Rusijos kariuomenė užėmė Vilnių. Pirmą kartą istorijoje Lietuvos sostinė užėmė prieš kariuomenę. Sostinės okupacija truko 6 metus. 1655 m. rugsėjo 13 d. Vilniuje Rusijos caras Aleksejus Michailovičius pasiskelbė Lietuvos didžiuoju kunigaikščiu.

1655-1660 m. vyko Lenkijos ir Lietuvos valstybės karas su Švedija. 1655 m. viduryje pradėję Lenkijos ir Livonijos puolimą, švedai užėmė svarbiausius Lenkijos miestus - Varšuvą ir Krokuvą. Karalius Jonas Kazimieras Vaza pasitraukė į austrų valdytą Sileziją. Didžiąją dalį Lenkijos ir Lietuvos valstybės teritorijos 1655 m. buvo okupavusios Švedija ir Rusija. Šis laikotarpis imtas vadinti "Tvano" vardu.

1655 m. spalio 20 d. Kėdainiuose 1134 Lietuvos didikai ir bajorai, susitelkę apie Lietuvos didįjį etmoną Jonušą Radvilą, su Švedijos atstovais pasirašė sutartį, kuria buvo nutraukta Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės ir Lenkijos unija, o Švedijos karalius pripažintas Lietuvos didžiuoju kunigaikščiu.

Kėdainių sutartiai pasipriešino dalis Lietuvos kariuomenės ir daugelis bajorų, kurie tęsė kovą su švedais. Ji suaktyvėjo po karaliaus Jono Kazimiero Vazos grįžimo į Lenkiją 1656 m. sausio 1 d.

1656 m. Lietuvoje prasidėjo sukilimas prieš švedus.

1657 m. rugsėjo 9 d.-lapkričio 6 d. sudarytomis sutartimis tarp Lenkijos ir Lietuvos valstybės bei Brandenburgo ir Prūsijos kunigaikščio buvo panaikinta Prūsijos kunigaikštystės vasalinė priklausomybė nuo Lenkijos Karalystės.

1660 m. evangelikas reformatas Samuelis Boguslavas Chilinskis išvertė į lietuvių kalbą Bibliją ir Londone pradėjo spausdinti. Tačiau šio sumanymo nepavyko įgyvendinti.

1660 m. gegužės 3 d. Olyvoje, prie Gdansko, pasirašyta taikos sutartis su Švedija. Valstybių sienos liko tokios, kokios buvo nustatytos 1629 m. Altmarko paliaubomis. Jonas Kazimieras Vaza atsiskakė pretenzijų į Švedijos sostą.

1667 m. sausio 30 d. Andrusovo kaime, prie Smolensko, buvo pasirašyta 13,5 metų paliaubų sutartis tarp Lenkijos ir Lietuvos valstybės bei Rusijos. Ji užbaigė 1654-1667 m. karą. Rusija atgavo XVII a. pradžioje prarastas teritorijas, taip pat prisijungė kairiakrantę Ukrainos dalį ir Kijeją. Bendrai turėjo būti valdoma Zaporozė. 1678 m. paliaubų sutartis buvo pratęsta dar 13,5 metų. 1686 m. pasirašyta Amžinosios taikos sutartis, kurią Lenkijos ir Lietuvos valstybė oficialiai ratifikavo tik 1710 m. 1667 m. nustatytos sienos, nedaug pakoreguotos vėlesnėmis sutartimis, nepakito ir išliko iki 1772 m.

XVII a. viduryje dėl karų, maro epidemijos, bado, gyventojų vežimo į Rusiją Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės neteko apie 40% gyventojų, kraštas buvo labai nualintas. Lenkijos ir Lietuvos valstybė prarado lyderės poziciją Rytų Europoje.

1668 m. rugsėjo 16 d. karalius Jonas Kazimieras Vaza atsiskakė sosto, 1669 m. išvyko gyventi į Prancūziją, ten ir mirė 1672 m. gruodžio 16 d.

Tekstas Gintauto Sliesoriūno (Bus daugiau)

Lenkijos karalius, Lietuvos didysis kunigaikštis Jonas Kazimieras Vaza. Raiž. VP. Kilian, LNM

Šv. Marijos apsiereiškimas prie Ilgio ežero

1967 m. birželio 30 d. Albina Skvarčinskaitė (16 m) su pusbroliu Juozu Kriaukliu (15 m) apie 23-24 val. motociklu važiavo namo į buvusį Kvintiškių kaimą iš savo giminaičių, gyvenančių Meiriškių kaime. Nuo kalniuko prie kryžiaus pamatė ant Ilgio ežero šviesą. Pamanė, kad mašina atvažiuoja, bet šviesa neartėjo. Važiudami per tiltelį, pamatė ant sutrūnijusio polio stovinęją jauną, gražią mergaitę, vilkinčią balta suknelę su paterina viršuje. Jos plaukai buvo auksiniai, vieną ranką laikė pakėlusiai prie širdies, ita buvo nuleista. Mergaitė žiūrėjo į juos. Albina ir Juozas išsigando, motociklas užgeso, per tiltelį motociklu prariedėjo. Užsivedus motociklui ir pavažiavus toliau, sustojo ir klausė vienas kito apie matytą reginį, abiejų matytas vaizdas sutapo. Grįžusi namo, Albina papasakojo mamai.

Po kurio laiko, Albina susapnavo tą pačią mergaitę balta suknele jau kaip šv. Mariją. Ji paklausė: „Kodėl tu tyli, kodėl nesakai žmonėms?“ Marija verkė. Vėliau Albina papasakoja zakrastijonui, o jis Imbrado klebonui kun. Jonui Jatuliui. Netrukus sužinojo visi parapijiečiai, kad buvo stebuklas, tam pritarė ir klebonas.

Tarybiniais laikais saugumui labai nepatiko, kad čia pradėjo rinktis žmonės, ieškodami Dievo malonės, milicija neleisdavo vykti į šią vietą, išvydavo, statė užkardas, griovė statomus kryžius, sodindavo žmones į autobusus, išveždavo tolyn ir paleisdavo, kad tik žmonės nesimelstų šioje vietoje. Jei šis apsiereiškimas būtų ne iš Dievo, visa tai savaime sunyktų, tačiau jokia galybė šios vietos šventumo nesunaikins. Praėjus keletui metų po apsiereiškimo iki šiol, per pasirodymo metines, žmonės mato saulės stebuklą. Liudininkai pasakoja, jog tekant saulei, ji ima judėti, sukstis, keisti spalvas, kartais mato kryžių, nukryžiuotąjį, Mariją, ostiją, monstranciją ir kitas figūras.

Žmonės yra patyrę stebuklus šioje vietoje iš Dievo Motinos, meldamiesi šioje vietoje ir vartodami Ilgio vandenį. Daugelis žmonių jaučia šios vietos šventumą, čia gera pabūti, pasimelsti, pamąstyti rimtyje, pasinerti į savo slapčiausią mintį. Į tokias vietas norisi sugrįžti vėl ir vėl.

Ačiū, Marija, kad padovanojai šią vietą, kur amžiais jausime tavo paliktos energijos šventumą ir galybę.

Tekstas paimtas iš vietos gražios informacijos lentos.

Kun. Rytis Gurrkšnyš SJ.

Galia silpnume

Nemažai žmonių gyvena sunkiu laiku, varginami senos ligos, jau keletą mėnesių nerasdami tinkamo darbo, nerimaudami dėl skolų bankams. Kiti vargsta, praradę viltį numesti svorio ar atsikratyti priklausomybės. Kiti nesutaria su sutuoktiniu arba neranda bendros kalbos su savo vaikais. Dar kiti, turėdami pakankamai pinigų, gerą sveikatą ir mėgstamą darbą, jaučiasi nelaimingi, silpni, nemato prasmės gyventi. Tačiau šios dienos Geroji Naujiena sako, kad net ir didžiausiam silpnume Jėzus gali mums dovanoti savo galią. Net ir didžiausios ligos, konflikto, nevilties akivaizdoje galime būti stiprūs, su Pauliumi kartodami tikėjimo žodžius. Vienas vyras vargo teismuose bandydamas apginti savo verslą nuo nuolatinių konkurentų puolimų. Jo konkurentai kūrė vis naujus planus, siekdami sužlugdyti jo verslą. Tai tęsėsi keletą mėnesių. Iš pradžių jis turėjo daug energijos ir užsidedimo kovoti su blogiu. Tačiau pamažu jo jėgos seko, apniko abejonės dėl visos šios kovos prasmingumo. Jis susitkęs su manimi sakė: „Dabar jau man nesvarbu, kas bus toliau. Nebeturiu jėgų toliau kovoti. Jau daug laiko ir jėgų tam iššvaisčiau. Tėgul bus taip kaip bus.“ Atsakiau: „Kai žmonės taip sako, dažniausiai jie daro

didžiausias klaidas gyvenime. Jie gailisi vėliau dėl to, kad pasidavė ir nebekovojo toliau. Turime žinoti, kad Dievas visada kovoja su mumis. Jei Dievas už mus, tai, kas gi gali būti prieš mus.“ Paklauses mano žodžių jis apsisprendė toliau kovoti. Nors ir negreitai jam pavyko laimėti. Jo priešininkai pasitraukė, matydami jo užsidedimą į Dievo globą jo gyvenime. Jis šiandien dar laimingesnis, dar stipresnis, ir jo verslas dar sėkmingesnis negu buvo iš pradžių. Per Antrąjį pasaulinį karą, naktį, puolimo metu, vienas kareivis buvo atskirtas nuo savo dalinio. Ataka buvo labai stipri. Aplinkui buvo labai daug dūmų. Jis prarado ryšį su savo kovos draugais, liko vienas ir pasiklydo miške. Pagaliau išgirdo priešo kareivius besiantinančius. Jis bėgo tolyn. Pribėgęs upės pakrantės urvus pasislėpė viename iš jų. Tėn tūnodamas meldėsi, kad Dievas apsaugotų jį ir priešai jo nesurastų. Netrukus voras pradėjo raizgyti tinklą tame urve. Kareivis toliau nerimavo: „Dieve, man reikia mūrinės sienos apsaugoti nuo priešo. O tu man siunti vorą.“ Voras per keletą minučių numezgė

Šv. Tėvo laiškas Kunigų metų proga: „Dovana Bažnyčiai ir pasauliui“

Vatikane buvo paskelbtas popiežiaus Benedikto XVI laiškas Kunigų metų proga. Apie ketinimą skelbti kunigų metus Šventasis Tėvas pranešė jau prieš tris mėnesius, šiuo metų kovo viduryje. Dabar skelbiamas šiai progai skirtas popiežiaus laiškas.

Tai bus metai, kuriais bus siekiama visų kunigų dvasinio atsinaujinimo, idant jie būtų pajėgūs uoliai ir veiksmingiau liudyti Evangeliją dabartiniam pasauliui, - sakoma popiežiaus Benedikto XVI laiške, adresuotame visiems broliams kunigams, - Švenčiausiosios Jėzaus Širdies šventės ir maldų už kunigus dieną prasidedančių Kunigų metų proga.

Kunigų metais bus pažymėtos šv. Jono Vianėjaus „gimimo dangui“ 150-osios metinės. Klebonų dangiškuoju globėju paskelbtas Arso klebonas šventasis kunigas Jonas Marija Vianėjus mirė 1859 metų rugpjūčio 4 diena.

Kunigų metų atidarymo proga paskelbtame laiške popiežius rašo, jog kunigai yra nepaprasta dovana ne tik Bažnyčiai, bet visam pasauliui. Kupini meilės jie uoliai vykdo savo apaštališkąsias pareigas, negalėdami jėgų tarnauti Dievui ir artimui. Dažnai jų triūsas lieka nepastebėtas ir neįvertintas. Dažnai jų veikla susiduria su pasipriešinimu, o kartais kunigai sumoka ir kraujo kainą.

Popiežiaus laiške paminėti ir tie atvejai, kai Bažnyčiai tenka kentėti dėl savo kunigų neištikimybės.

Daugiausia vietos popiežiaus laiške skirta pačiam šv. Jonui Vianėjui. Ragindamas visus pasaulio kunigus sekti šio savo šventojo konfratro, kunigo pagal Dievo širdį pavyzdžiu, popiežius paminė svarbiausius šventojo Arso klebono asmenybės ir charizmos bruožus.

Vienas svarbiausių dalykų, kurių iš jo turi mokytis visi kunigai, pasak popiežiaus, yra nepaprastos kunigo atsakomybės suvokimas. „Jei mes suvoktume kokia didžiulė atsakomybė skirta kunigui pasaulyje, mes mirtume, tačiau ne iš baimės, bet iš meilės“, - sakė šventasis kunigas. Jis puikiai suprato, kad kunigas ne tik pašauktas mokyti Kristaus vardu, bet visų pirma įkūnyti Kristaus meilę, jo išganingą buvimą su žmonėmis.

Žinoma, kunigo tarnystė yra veiksminga ir tais atvejais, kai kunigui

pristinga asmeninio šventumo, tačiau, - rašo popiežius, - mes visada turime siekti, kad mumyse tobulai susitiktų objektyvus kunigystės sakramento vaisingumas ir mūsų asmeninės pastangos siekti šventumo.

Popiežiaus laiške paminėta taip pat uoli karitatyvinė veikla, kurią šventasis Arso klebonas buvo plačiai išvystęs savo vadovautoje bendruomenėje. Tai irgi pavyzdys dabartiniams kunigams, pašauktiems glaudžiai bendradarbiauti su tikinčiaisiais pasauliečiais, su kuriais, - pabrėžia popiežius, - mes „priklausome tai pačiai kunigiškai Dievo tautai“.

Pats svarbiausias ir sektiniausias pavyzdys, kurį šv. Jonas Vianėjus paliko visiems kunigams, buvo jo uolumas klausykloje, maldingas Eucharistijos šventimas ir adoravimas. Šventasis Arso klebonas kartais klausykloje praleisdavo net po 16 valandų per parą, o kai kiti kunigai klausdavo kas žmonės pas jį trunkia išpažinties, vieną kartą jį pasakė: „Išduosiu jums paslaptį - aš skiriu mažą atgailą, o didesnę jos dalį aš pats už juos atlieku“. Kristus praliejo savo kraują dėl sielų išganymo ir dėl to kunigas negali šalintis jam skirtų pareigų. „Yra tik vienas tinkamas būdas tarnauti Kristui, - sakė šv. Jonas Vianėjus, - tarnauti taip, kaip jis nori, kad jam būtų tarnaujama“.

Popiežiaus laiške paminėta taip pat darnių kunigų tarpusavio santykių ir sutarimo su savo vyskupais svarba. Paminėti ypač pastaraisiais dešimtmečiais Bažnyčioje gimę nauji charizminiai judėjimai ir kunigų pareiga su jais sklandžiai bendradarbiauti siekiant visiems bendro tikslo. Paminėtas brandus ir atsakingas celibato priėmimas bei visų pirma vienuoliams skirtų, tačiau ir kunigams labai aktualių evangelinių neturto, klusnumo ir skaitumo patarimų svarba.

Galiausiai laiške popiežius cituoja savo pirmtaką Paulių VI, kuris kalbėdama apie kunigo tarnystę dabartiniame pasaulyje yra pasakęs: „Šiuolaikinis žmogus mieliau klauso ne mokytojų, bet liudytojų, o jei klausomokytų, tai dėl to, kad jie yra ir liudytojai“.

Vatikano radijas

nemažą tinklą prie urvo angos. Kareiviai tikrino visus urvus. Kai priėjo tą urvą, kuriame slėpėsi kareivis, jie pamatė didžiulį voratinklį ir nusprendė negaišti laiko ir netikrinti šio urvo, nes pro tą voratinklį niekas būtų negalėjęs įlįsti. Jie nuėjo toliau. Kareivio gyvybė buvo išgelbėta ypatingu būdu. Jo tikėjimas dar labiau sustiprėjo ir jis sakė: „Dieve, su tavimi voratinklis gali būti stipresnis negu mūsų siena.“ Daugelis iš mūsų šiandien turime tokių sunkumų gyvenime, kurie verčia mus tikėti, kad niekada neišsikaptysime iš jų. Kai jaučiamės silpni ir bejėgiai, turime prisiminti ir kartoti maldoje: „Nematau

šios problemos sprendimo. Nežinau, kaip visas gali pasitaisyti. Tačiau žinau, kad esu Visagalio Dievo vaikas. Esu turtingas jo paveldėtai turtai. Visos problemos ateina ir vėl praeina. Jei Dievas su manimi, kas išdrįs man priešintis. Niekas negali mane atskirti nuo Dievo meilės.“ Stiprinkime save tokiais ir panašiais žodžiais. Važiudami į darbą medituokime apie jo pažadus mums. Kuo dažniau per dieną jam dėkokuojame už tai, ką gavome. Prašykime didelių dalykų ir renkimės juos priimti. Kuo dažniau trumpai pabūkime tyloje, skaitykime Šventąjį Raštą ir klausykimės to tylaus Dievo balso, kalbančio mūsų širdyse. Stenkimės atgulti dorybėse ir

(Nukelta į 3 psl)

JEI TAUPYTI, TAI TAUPYTI

dr. Rūta Gajauskaitė, kriminologė

Jeį taupyti, tai taupyti...o ne kokiom mizerijom užsiiminėti, kaip kad semimūnų algeles po 12% mažinti... Pagalvokite kiek tai viso bus nuo 141 atlyginimo? Katino ašaros. Ir ne daugiau. O tautai reikia kur kas solidesnės sumos, kad atsiginti nuo bado.

Pirmiausia nusistatykime principines nuostatas nuo ko nuimsime ir kam pridėsim? Na, pridėti, aišku, kam reikia - tai tiem 30% mūsų tautos, kuri jau gyvena skurdžiai ir kuriai grėšia krizinis badas. Čia kaip ir aišku. Bet va nuo ko nuimti, kai visi turtuoliai krokodilo ašaromis verkia?

Sūlyčiau šiom ašarom nubraukti 2 kriterijus - nuimti lėšas nuo tų projektų, kurių Lietuvai visai nereikia. Ir pristabdyti lėšas tiems projektams, kurie bus prieinami tik geresniais laikais, o ne bado sąskaita!

Pristabdyti būtina visas statybas, pradedant Valdovų rūmais, stadionais ir renovacijomis. Tai reikėję daryti, kai buvo 30 milijardinis biudžetas, o ne šiandien. Faktiniai būsto apšildymo programa skirta tik statybinių organizacijų išlaikymui ir ne verslininkų veiklos, o pačių skurdžiausių gyventojų (gyvenančių blokiniuose namuose) piliečių sąskaita!

Būtina ir kuo skubiausiai likviduoti „LEO LT“, kol neįklimpome kaip su Mažeikių afera. Raudojome dešimtmetį tų 4 milijardų, tašėmės po teismus - ir nieko! Kad bus išpurtyta iš tautos kišenės tokia, o gal ir didesnė suma, rodo „liūtuko“ apetitas - jau pirmom nuo gimimo dienom jis prarijo 800 milijonų neva tai dividendais? O faktiniai, dar nieko nepadare, avansu prarijo beveik milijardą!!!

O šių pinigų būtų užtekę ir pedagogų (300 mlj), ir gaisrininkų, ir policininkų algoms padidinti, kad nevaikščiūtų basi...

Antras visai Lietuvai nereikalingas statinys - tai Gugenhaimo ermitažas. Tai irgi 300-500 milijonų litų, kuriuos būtų galima panaudoti mažiausių pensijų padidinimui - juk maistas pabrango 200-300%!!!

Tikima, kad po rinkimų į prezidentus bei ES parlamentą ir šildymas pabrangs.

Nereikia Lietuvai ir kompensuojamų vaistų. Reikia vaistų normaliomis kainomis kaip tai yra kaimyninėse valstybėse: 10-20 kartų pigesnių. Kompensacija - tai grynai korupcinis būdas gauti 10-20 kartų didesnius pelnus už vaistus nei jie iš tiesų kainuoja. Tokiu būdu kompensacijai skiriamų iš biudžeto 500-800 milijonų galima būtų paskirstyti visos sveikatos apsaugos gerinimui bei medikų pažadėtų atlyginimų padidinimui.

Antra grupė projektų, kurie galėtų palaukti geresnių laikų - tai Valdovų rūmų ir stadionų statybos, būsto renovacijos ir išplėtos valdymo institucijos. Va, pastarosios reikalauja ypatingo pakedenimo!

Sakykime, ką duoda valstybei STT arba Saugumo departamentas? Pastarasis iš biudžeto tik už 200 milijonų pasistatė rūmus kur kas patogesnius nei valdovų. Ten kiekvienam darbuotojui tenka po 40 kv/m ploto!!! O ką naudingo nuveikė? Pražioposio valstybei žalingus pardavimus, pradedant Mažeikių afera ir „LEO LT“ nebaigiant. Tai ekonomikoje, o politikoje?

Atrodytų kad Lietuvai naudos neduodančių organizacijų, turime ir daugiau. Antai, kad ir „Vaikų teisių“ gynimo institucija, ką padarė kad mažylių neskriaustų, neluošintų, nežudytų? Nieko. Tik jau radus nusmaugtus - vaikžudė nuteista ligi gyvos galvos - tai jau teisėsaugos darbas. Nieko nepadare, kad apginti lietuvių su dukterimi! Pasirodo Vokietijos įstatymai viršesni už Lietuvos. Netekusi dukters, motina nusižudė...

Šie kraštutiniai atvejai rodo, kad išplėtotą vaikų teisių gynimo institucija praktiškai nieko nedaro vaikų labui. Tai kam ji reikalinga? Likvidavus šią „Šarškinio kontorą“, sutaupyti keli šimtai milijonų, taip reikalingų vaikų nemokamam maitinimui mokyklose!

Vienok, ši institucija turi apčiuopamų rezultatų dorovei priešingų reiškinų ugdyme - tai homoseksualų globos puoselėjime ir gynyboje. Antai, patvirtinus paruoštą Vyriausybei „Nacionalinę antidiskriminacinę 2006-2008 metų programą“, projektų finansavimas, deja, pažeidė visas lygias galimybes: ES skirti 14 milijonų homoseksualams buvo padidinti 50% iš Lietuvos biudžeto ir pilnai įsisavinti visokiems gėjų reikalus ginantiems renginiams. Tuo tarpu ES skirti 24 milijonai

Ištrauka iš spaudai ruošiamos knygos

“TIKRO LIETUVIO IEŠKOJIMAS”

(Tęsinys)

GERA PRADŽIA - PUSĖ DARBO

Pažangiausių moterų naujos, europietiškos pavardės: Budrė, Zvonkė, Blėdė, Kirkilė, Karosė, Pundzė, Brazė, Seilė, Kepenė, Laucė, Bardsė, Burksė, Smurklė, Kurklė tinkamos informacijos šiek tiek stokojo. Kaip susigaudysi ar kokia kirkilė premjerinė, ar gal kokia dar mergauti. Kaip pagal pavardę, (buvome prie to įpratę) atskirti mergaitę nuo moters. Mąščiau apie valdžios vyrų bei moterų pavardes. Ar jas sueuropinus bus aiški jų kilmė ir dirbamus darbus. Pavyzdžiui seks Bosas, Kunigaikštienė Utiugova, - žindyvė Butkė Utė ir kit.

Valdžios vyrai pavardžių neeuropino, nes seniesiems seimo nariams ir įtaikingiems „brokams“, (ypač mokslininkams), tai nepatiko. „Lietuvių tauta (tvirtino jie), -vienintelė pasaulyje pavardėse suteikia informaciją apie žmogaus lytį, amžių ir šeimyninę padėtį. Sueuropinus pavardes nebeteksime savitumo ir tautiškumo požymių.”

Apsidžiaugiau galimybe, pasikalbėti su išmanančiu žmogumi, lietuvių kalbos žinovu, savo laikų užėmusiu aukštas pareigas Švietimo ministerijoje. Pasibaigus „kadencijoms“ jis, neįtikėtai elitiui, buvo nustumtas atgal į „brokų“ kastą.

-Mergaičių Lietuvoje nebėra, - užklaustas, kaip nepažeidžiant informacijos derėtų sueuropinti mergaičių pavardes, - atsakė profesorius. -Visokios Olia lia pupytės, ar pupos pasigimdžiusios vaikelius, ar pergulėjusios

Filomena Taunytė

su psichais, mordais ar net nuosavais tėveliais, mergaitėmis nebelaikomos...

-Tačiau likučiai yra ir iš jų atimti informaciją teikiančių pavardžių nederėtų - pasipriešinau. -Net vaikai Lietuvoje turėjo pavardes. Pavyzdžiui jeigu tėvas Sterblis tai sūnų vadindavo Sterbliuku, dukrą Sterbliuke...

-Viskas pasikeitė, - sako profesorius. -Dabar vaikai nuo keturiolikos metų pasirenka seksualinę orientaciją ir pradėję praktinius užsiėmimus iš dar neturinio paso tampa suaugusiu(ia). Paauglystę sunaikino seksualinė revoliucija...

-Nebedera sakyti „nepriklausoma Lietuva“. Prasiradome, nes tapome priklausomi nuo savų ir svetimų jau pirmame atkuriamojo seimo posėdyje. Argi garbintume Šventą Jurgį, jeigu dar nenudūręs slibino, jis nuogos ir nusigandusios karalaitės, būtų prašęs atlyginimo? Galutinai prasiradome įsisiūlę Europos sąjungai. Dabar jau atsiduodame už skatikus, tiek saviems tiek svetimiams, - paaiškino ir pasiramsčiuodamas lazdele nuėjo, prieš tai pataręs panašią lazdele ir man įsitaisyti. Ji praverčianti užpuolus pentkokams... Prieš vyresnius suaugusius lazdos kiloti negalima, kad neperžengti būtinos ginties ribų, - įspėjo.”

(Bus daugiau)

Lietuvos invalidams - gražinti atgal į ES, paliekant luošuosius be elementarių negalių kompensuojančių įrengimų. Buvo sava laikais dėl to kreiptasi į Valstybės kontrolę, tačiau jos išvados - ignoruotos tiek valdžios, tiek eurokomisarės D.Grybauskaitės.

Tai kam Lietuvai reikalinga Valstybinės kontrolės ar Lygių galimybių kontrolės institucijos? Jei viena gina tik gėjus, o kita - nepajėgi pirmosios priversti laikytis Konstitucijos 29 straipsnio? Jas likvidavus, atlikusias lėšas galima būtų skirti slaugos ligoninių plėtrai ir aprūpinimui. Na, o homoseksualais ir toliau rūpinsis stipri Briuselio ranka, nuolankiai priitaranti mūsų valdžiai, nors ir

pažeidinėjant Konstitucijos saugomą dorovės prioritetą.

Suveskime rezultatus: „LEO LT“ likvidavimas duotų 800 mlj., Gugenhaimo ermitažo statybos atsisakymas - 300-500 mlj., kompensuojami vaistai 500-800 mlj., stadionai 200-500mlj., valdovų rūmai 50mlj., kontroleriai 200-500mlj. Viso sutaupyti Lietuvai 2-3 milijardus litų, kurių taip trūksta krizės metu.

O jei dar įvestume progresinius mokesčius? Turėtume antra tiek. 4-6 milijardai akivaizdžiai matomi visų, tik ne Vyriausybės! O kur dar įvairiais būdais prislėptų po „Lietuvos įvaizdžio“ kūrimu (63mlj.), pastato ambasada Londono (50mlj.) pirkimu, lėktuvo ar automobilių išsigijimu, ar išeinančiųjų kompensacijų išmokėjimu, ar Kalėdinųjų premijų (300mlj) išskyrimu?

Va, šitus valdininkų „klondaikų“ ir derėtų uždaryti toms kontroliuojančioms organizacijoms, kurių prasto darbo rezultatus mes apmokame savo skurdo sąskaita. Akivaizdu, kad geriau būtų - jų sąskaita! Jei taupyti - taupyti! Ir ne po 10%, bet likviduojant visai apie 50% visų institucijų, pagal jų naudingumo koeficientą.

Galia silpnume

(Atkelta iš 2 psl)

darykite tai, ką sugebame geriausiai. Sekmadieniais šlovinkime jį bendruomenėje, aukokime, patarnaukime kitiems parodydami, kad mūsų mintys sutampa su mūsų veiksmais. Prisiminkime, kad net ir tamsiausiomis mūsų gyvenimo akimirkomis Dievas viską nuostabiai tvarko, mus stiprina, rengia mums kažką naujo ir veda mus į pergalę.

Bėdos suspausti, jie Viešpaties šaukias, ir jis iš nelaimės išgelbi.

Jis vėjus nutildo, ir bangos nurimsta [Ps 106, 28-29].

Jeį ir nematome jokio pagerėjimo, tikėkime, kad mūsų laukia nauji pasiekimai, laimėjimai, klestėjimas ir gausios malonės. Tikėkime, jog Dievas parodys savo gydančią galią mūsų gyvenime tam, kad visi dar aiškiau pamatytų didingus jo darbus. Jis nori, kad

pagerėtų mūsų santykiai, kad pakiltume profesiniame gyvenime, kad praplėstume savo finansines ribas, kad labiau patarnautume vargantiesiems. Jis nori, kad dar daugiau pilnatvės ir džiaugsmo turėtume gyvenime, kurį jis mums dovanojo. Prisiminkime, kad Dievas gali veikti tik ten, kur yra tikėjimas. Tikėjimu išleidžiame į savo gyvenimą. Tikėjimu atsiveriame jo galeistingumui, galybei, turtams, išgydymui ir jo ramybei.

Bernardinai.lt

Išpūdžiai iš Tūkstantmečio Dainų šventės...

M. Augustinienė

2009 LIEPOS 1-5.

Liepos 6 d. Vilniuje buvo atidengtas skulptūra Lietuvos Himno autoriui Vincui Kudirkai.

Per bronzinės skulptūros atidengimo ceremoniją aikštė aplink paminklą buvo apsupta minios žmonių. Šioje šventėje matėsi pagyvenusius ir jaunimo, kurie atėjo stebėti tą akimirką, kada nuo paminklo nuslis baltas audeklas.

Prezidentas V. Adamkus pažymėjo, kad "V. Kudirkos, *Tautiška giesmė* - tai kelrodė žvaigždė ateinančioms kartoms, kuri nušviečia kelią ne vieną tūkstantį metų".

Premjeras A. Kubilius pasakė, kad šis paminklas, esantis šalia Vyriausybės rūmų, įpareigoja visus ministrus dirbti tik gerai.

V. Kudirkos paminklą pašventino vyskupas Juozas Tunaitis.

Atidarymo ceremonijos laikas sutapo su "Dainų šventės"

koncertu, todėl, nors atėjusių buvo didelė minia, būtų buvę kur kas daugiau.

Paminklą, kuris skirtas Lietuvos Himnui įamžinti, sukūrė skulptorius A. Sakalauskas ir architektas R. Krištapavičius. "Tautiška giesmė" parašyta 1898 m. Pirmą kartą oficialiai giesmė sugiedota 1905 m Didžiojo Vilniaus Seimo išvakarių koncerte.

Praeitų metų spalio 5 d. pakėles burias "Tūkstantmečio odisejos" dalyviai iš viso įveikė daugiau kaip 40 tūkstančių jūrmylių. Pasikeisdamos, plaukė 11 įgulu, kurias sudarė 120 geriausių Lietuvos buriuotojų.

Jachtoje gyvenimas spartietiškas. Tuo išitikinome lankydamiesi viduje, kada "Ambersail" įplaukė į Sydney uostą. Nematėme drabužių spintų, įgulos nariai tenkinosi tik būtiniausiais daiktais. Viduje įrengtu tualetu, virykle, tuo buriuotojai pagerino savo buitį.

Plaukdami nuošaliausiose platumose buriuotojai, palydoviniu ryšiu, bendravo su pasauliu, perduodavo žinias į Lietuvą. "Ambersail" toliausia nuo Lietuvos pabuvojo nutolusiame žemės taške - Čatamo salose.

"Ambersail" apiplaukė pasaulį per devynis mėnesius. Jachta prisišvartavo kruizinių laivų

terminale liepos 5 d. Klaipėdoje. Čia buvo surengtos iškilmingos sutiktuves. Lietuvos vardo Tūkstantmečiui paminėti skirtas buriuotojų žygis - prie knechto pritvirtinta bronzinė lentelė.

Tradicinės eitynės į Vingio Parką prasidėjo apie 3 valandą iš Katedros aikštės.

Po ilgo laukimo pagaliau pajudėjome. Besitvenkentys debesis pabėrė lietaus lašus. Ejome pagrindinėmis sostinės gatvėmis smagiam lietai lyjant. Nuotaika

buvo pakili. Gatvių pakraščiais mus pasitikdavo minios vilniečių. Jie nepabūgo lietaus ir mums šaukė "Australija!" Sveikino su 1000-čio švente. Išpūdinga!

Lietučio išprausti atėjome į Vingio Parką. Po geros valandos prasidėjo "Amžių sutartinė" pasirodymas. Matyt lietus pabūgęs milijoninės minios nusinešė savo debesis. Išsiblaivė apniukęs dangus.

Tūkstantmečio Dainų šventėje "Amžių sutartinė" apsilankė daugiau kaip 150.000 žiūrovų. 1924 m Nepriklausomoje Lietuvoje buvo surengta pirmoji Dainų diena, o 1928 m ši šventė pavadinta Lietuvos Dainų Švente. 1930 m Dainų diena buvo skirta 500-osioms Vytauto Didžiojo mirties metinėms. 1956 m prasidėjo lietuvių išeivijos dainų švenčių istorija.

Šventės ruošė JAV ir Kanados Lietuvių Bendruomenės. Dainininkai keitė vieni kitus. Mišrus choras užbaigė šią puikią šventę.

Skrido tikri ir popieriniai balti balandžiai, gaudėme vainikus, kuriuos choristai mėtė iš savo vietų. Dalijomės jais ir puošėmės. Nuostabi akimirka!

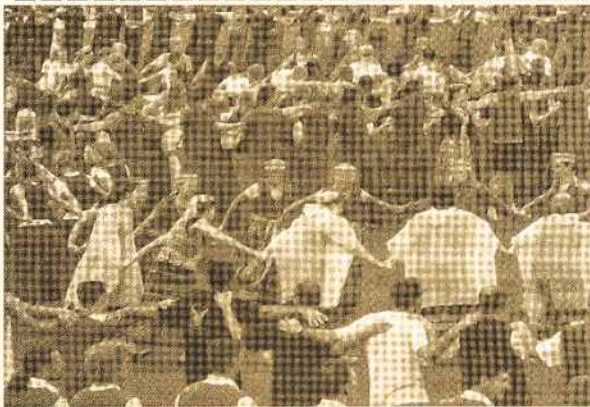

Australijos lietuvių choro dalyviai džiaugiasi Dainų diena "Tūkstantmečio Aušrų Dainos Lietuvai" Vingio parke liepos 6, 2009.

chorų pasirodymas. Šimtai suderintų balsų atliko kūrinių "Geltona, žalia, raudona".

Vienybės idėja visada mums aktuali. Ir tą dainą ne šiaip sau rašiau - ji tinka dabartinei padėčiai, kai kyla žmonių nepasitenkinimas, - kalbėjo A. Mamontovas.

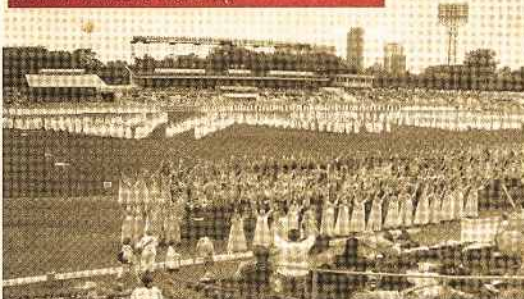

...ir per lietu
sukosi
rateliai...

Nuotraukos
viduryje
"Viktorijos"
grupė iš
Australijos
repeticijos
metu.

Dainų šventės Šokių diena "Laiko brydėm" rengėjus labai nuvylė, nes negalėjo pasirodyti naujame stadione. Šio renginio scenarijus buvo kuriamas didesniai erdvei, negu yra "Žalgirio" stadionas. Nebuvo lengva nei organizatoriams nei šokėjams, todėl repeticijos trukdavo 12 val. (nuo 8 ryto iki 8 val. vakaro).

Šokių dalyvių buvo net aštuoni tūkstančių šokėjų. Iš jų apie keturi šimtai užsienio lietuvių.

Vienas žodis -
"LIETUVA"

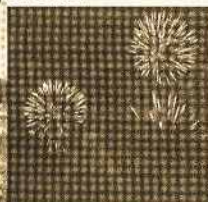
9 metrų aukščio "Vienybės medis" buvo atidengtas tik prieš vykstančią Dainų šventę. Jame iškalta šimtas iškilniausių tūkstantmečio lietuvių vardų.

Dvejus metus kurtas "Vienybės medis", skulptorius Tadas Gutauskas, pagaliau papuošė Vingio Parką.

Prieš iškalant "Vienybės medyje" pavardes buvo apklausta 30 tūkstančių žmonių, kurie pasiūlė įamžinti iškilniausių mūsų tautos žmonių

Renginys pavyko. Stebėjome nuo mažiausių iki pagyvenusius, kurie vikriai sukosi tūkstantinėje minioje. Mačiau ir mūsų melburniškius ir geolongiškius linksmi šokančius, juk daugumai tai buvo pirmas pasirodymas Lietuvoje. Jiems ši šventė paliko neišdildomą išpūdį.

Šventę "Laiko brydėm" užbaigė išpūdingu suktiniu. Naktį papuošė nuostabių fejerverkai.

pavardes. Prie jau išrinktų pavardžių buvo pasiūlyta iškalti tris pavardes tai: maestro Vytauto Kernagio, Tėvo Stanislovo, Stasio Lozoraičio.

Atidengiant šį "Vienybės medį" dalyvavo Lietuvos prezidentai Valdas Adamkus ir Algirdas Brazauskas, Atkuriamojo Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis.

Iškilmės pradėjo A. Mamontovo sukurtas patriotinis kūrinyje ir trispalvės pasipuošusių

Sugrįžkime į praeitį...

“Lietuvos aidas”, ačiū Dievui, paskelbė atsisveikinimo su Didžioju poetu tvarkaraštį

Laima Lisauskienė

Tvankų pirmadienį mes galėjome pavieniui, be abejo, tik pavieniui, aplankyti Poetą Katedroje. O sekmadienį - jų pirmas dievas buvo melas, jų antras dievas buvo kerštas.

Sekmadienį niekas neskubėjo į oro uostą. Prie “Spartos” stotelės su cigaretėmis dantyse arba susyse šlitinėjo iš ryto prisigėrusieji - Lietuvos ateitis.

Įlipau į autobusą, važiauvau iki oro uosto. Salėje - laimingi laukiantieji - gėlės, šypsenos, sveikinimai. Kažkaip darėsi neįtikėtina - o kur tautos vadai, dainiai, auklėtojai? Nejaugi niekas nesutiks poeto šeimos? Pagaliau suprantu - niekas.

O devintas - baimė.

Betgi pati skaičiau - atvyks. Mes privalome nusilenkti Didžiajam poetui. Kaip sunku stovėti tarp besibučiuojančių, spygaujančių, besidalijančių suvenyrais žmonių. Ko gero, jie neįtarė, kad lydėjo Didįjį poetą. O gal jie nežino, kas jis. Tie, kurie skaitė jį, keliavo nagrinėti poezijos už Uralo.

*Ir lydi juos anie devyni ir devynios dešimtys mažų dievukų
Į tarnybos lapą ir į partijos bilietą
krvinu pirštu įrašyti.
Ir bijo jie. Ir bijo jie. Ir bijo.
Apdovanoti už drąsą, kaip
kiškis kopūsto lapo
Bijo Lietuvos nežinomo kareivio
kapo.*

Supratau, teks važiuoti namo.

Betgi čia prie trapo sutinkami Kinijos prezidentas, pirmarūšiai ir antrarūšiai savi ir svetimi premjerai, ministrai, deputatai, sportininkai, muzikantai. Ir gerai.

Betgi parvežė Jį... Ir niekas nesutiko. Liūdna einu, kažkas, kažkas...gal? Dešinėj pusėj, skubu. Matau Terlecką ir kelias moteris tautiniais drabužiais su gėlių puokštėmis.

Ačiū Dievui. Jie nebijo, nebijo.

Jie sutiko našlę, sutiko šeimą. Bet ir vėl apgavo. Poetą parvežė kitu laiku.

O, kaip jie bijo, kaip jie bijo. Automobilio priekyje sėdi išsivedęs Arvydas Juozaitis. Aiškina apie būsimas laidotuves. Įsibaiminusio Brazausko patarėjas mus saugo nuo Bernardo Brazdžionio. Ir visi labai bijo.

Kairieji bijo praeities nuodėmių.

Bet dešinieji - įsidrąsinę, įsigudrinę, tapę vedliais, dvasiniais vadais. Nejausi ir jie bijo...

Bijo prarasti tai, ką gavo. Tai nejaugi ir jie mus apgavo?

Grįžtu namo, autobuse sėdi girti tatauoti vyrukai, “super” mergytės, triukšmingos bobutės. margaspalvės Vilniaus minios šurmuly pasigirsta “dėkui Dievui” valstybine kalba. Ši minia, įsibaiminusi minia, nelydės poeto,

negirdės šventų žodžių, ši minia tik riauğs, prunkš, keiksis.

Ir nejaugi vadai, mūsų vadai, nepabandys vesti jų “į naują vieškelį, į naują buitį”.

Nejaugi vadai tik kalbės, kalbės ir nieko nedarys?

Be abejo, darys. Jie kausis dėl vietų Prezidentūroje, Seime, Vyriausybėje. Jie skirstys save į kairiuosius ir dešiniuosius. Jie glostys “rankutėmis” vaikučių galvas, linkėdami šviesios ateities...

Jie ves tautą į Vakarus, į Rytus. Jie dar ilgai darys.

Todėl šiandien jie bijo Bernardo Brazdžionio. Jo šauksmo į “tautą, GPU užguitą”.

Jo laidotuvių procesijos, galinčios tapti antruoju Baltijos keliu, bijo jo laidotuvių, galinčių tapti suluošintos tautos ramsčiu einant į priekį, į išėjimą ir atgimimą.

P.S. Jų pirmas dievas buvo melas...

2002 07 28 “Panoramos” laidoje buvo parodytas iškilmingas poeto Bernardo Brazdžionio palaikų sutikimas su kareivių eskortu.

Į Australijos lietuvių istorijos...

(Tęsinys)

Naujakurystės Antplūdis

Tik pradėjus statyti pirmuosius Lietuvių Namus Australijoje, dalis vaikų baigė mokslus, kiti apsidėdę, pramoko kalbą ir susirado darbus kitur, o kiti išvažiavo į Ameriką ar Kanadą. Nežiūrint mažo lietuvių, Šiaurės Geelongo lietuvių, bendravimas buvo labai nuoširdus, draugiškas ir dosnus lietuviškiems reikalams. Į lietuviškas pamaldas šv. Jono bažnyčią sekmadieniais atvykdavo virš šimto tautiečių. Per tą laikotarpį turėjome keturių lietuvių kunigų patarnavimus.

Mūsų kunigai daug padėjo ir savaitgalio mokyklėlėje šeštadieniais ir palaikė darnų sugyvenimą lietuvių bendruomenėje ir veikloje. Anais laikais buvo didelis salių trūkumas lietuviškos veiklos puoselėjimui. Reikėjo lietuviškos salės, kad lietuviai galėtų susirinkti organizacijų veiklai ir savaitgalio mokyklai. Apylinkės valdybose šaukus vyrai darė viską - pirkto sklypus kitame rajone, vėliau iškeitė jį du sklypus Douro St. Šiaurės Geelonge.

Norint organizacijai turėti nekilnojama turtą be valstybės registracijos nebuvo galima, bet laikinai apėjome šį įstatymą ir turtą užregistravome trijų patikėtinių vardu. Prasidėjo būsimų Lietuvių Namų planavimas ir aukų rinkimas. Daugelis statė savo namus, pirkosi baldus ir kas reikalinga šeimoms. Aukoms atliekamų pinigų nelikdavo, bet nežiūrint visų sunkumų svaras po svaro sudarė reikiama sumą pradėti Lietuvių Namų statybą. Nors

“The Mayor of Newtown and Chilwell (Cr. J. C. Jepson) is shown in this photo with Mr. and Mrs. Juozas Gailius and their two children Romald and Birute. Mr. and Mrs. Gailius came from Lithuania in 1949. They have lived in Geelong for 11 years. (“Geelong Advertiser” 1.II.1961)”

daugumai atrodė, kad pirmasis planas buvo per daug sumažintas ir nebūtų patenkinę visų lietuvių bendruomenės poreikius.

Darant planus reikėjo didelį dėmesį atkreipti į statybines medžiagas, kurios būtų pigesnės ir stiprios ilgam laikui. Šį planą paruošė ir užregistravo inžinieriai Jonas Pelenauskas, dabar Geelonge gyvenantis Vytautas Vaitkus, o elektros inst. V. Ališauskas, tai buvo kopija į netoliesė stovintį geležies surinkimo sandėlį. Gelžbetonio kolonos ir vainikas stogui, o tarpšieniai išmūryti betoninėmis plytomis.

Visi darbai buvo prieinami savanoriškoms rankoms, bet reikėjo vadovo darbams ir statybos medžiagų užpirkėjo. Šitam atsakingam darbui buvo sudarytas Statybos Komitetas, kuris per eilę metų keitėsi, kol buvo Lietuvių Namai galutinai užbaigti ir atidaryti

kultūriniam bei visuomeniniam pasinaudojimui.

Lietuvių Namai Šiaurės Geelonge

Nežiūrint visų sunkumų, statybos ir sveikatos reikalavimų, 1954 m. rugsėjo 2-trą patvirtinti planai. Atėjo laikas pradėti kasti pamatus savaitgaliais. Dauguma talkininkų tik su dviračiais ir tramvajų galejo pasiekti 126-128 Douro St., kad galėtų pajudinti kieta Australijos žemelę lietuviškiems poreikiams. 1954 m. rugsėjo 23-24 dienomis savaitgalį dirbo: J. Pelenauskas, A. Grigaitis, A. Skėrys, V. Ališauskas, J. Plečkaitis, J. Vaitkus, senjr. S. Šutas, Vytautas Vaitkus, S. Slavickas, R. Norvydas, M. Davaiga, V. Povilaitis, J. Bungarda, S. Milkauskas, P. Mažylis, V.

Parengė Juozas Gailius

Dr. V. Kudirkos savaitgalio mokyklos mokiniai paruošti Pirmajai Komunijai. Tik tai buvo galima atsiekti turint Lietuvių Namus Šiaurės Geelonge. (“TA” Nr. 42 25.X.1966 - “Pirmoje eilėje sėdi: A. Klovaite, B. Gailiute, R. Savickaitė, A. Jančiauskaitė, R. Venckutė. Antroje eilėje: E. Savickas, A. Braželis, K. Bindokas, A. Kymantas, kapelionas kun. P. Dauknys, A. Pisarskis, D. Slavickas ir R. Gailius. Foto: Victor’s Studio - V. Pranckūnas.”

Ivaškevičius, J. Gailius, V. Stuikevičius, M. Kymantas, A. Bertašius ir J. Rakužinas.

Prisimenant 60 metų Geelonge, gal neapsiriksiu, kad gyvųjų tarpe vis dar gyvenimu džiaugiasi su pirmomis žmonomis: Vytautas Vaitkus ir Juozas Gailius.

Nuo šio savaitgalio prasidėjo ir braškėjo sudėtingas ir sunkus kelias iki Lietuvių Namų atidarymo 1959 m. gegužės 9 d.

Vietos parlamento atstovas H. Operman perkirpo užtvoros juostelę ir A.L.B-nės pirm. Vl. Ivaškevičius kvietė visus dalyvius apsilankyti į naujus Lietuvių Namus. Sekančią dieną vietos laikraštyje “Geelong Advertiser” talpino gražų straipsnį ir nuotrauką. Lietuvių Namų pašventinimu rūpinosi kun. dr. P. Bačinskas ir iškvietas J.E. vysk. V. Brizgys.

(Bus daugiau)

Iš PLB XIII Seimo – pirmosios dienos

(liepos 2009 - sutrumpinta)

Trečdalis tautos už Tėvynės ribų

Tiksliai suskaičiuoti už Lietuvos ribų gyvenančius lietuvius praktiškai neįmanoma. Įvairių institucijų pateikiami duomenys, kiek žmonių iš Lietuvos svetur išvyko ieškoti geresnio gyvenimo vien per pastaruosius penkerius metus, labai skiriasi. Toli gražu ne visi naujieji emigrantai dairosi vietinės lietuvių bendruomenės. Dažniausiai, ypač pirmaisiais emigracijos metais, visas dėmesys skiriamas materialiniam ištvirtinimui.

Kukliausiais paskaičiavimais, už Lietuvos ribų gyvena kiek daugiau nei 1,5 milijono lietuvių. Tačiau tikėtina, kad realus skaičius siekia net apie 2 milijonus. Taigi, ne Lietuvoje gyvena apie trečdali tautos ir, panašu, šis santykis vis didėja užsienio lietuvių naudai.

Tarpukariu lietuvių emigrantų skaičius buvo keliasdešimt kartų mažesnis.

Pasaulio Lietuvių Bendruomenė - lietuviybės tvirtovė

Šviesaus atminimo Vaiva Vėbraitė apgailestavo, jog šiandien ne tik Lietuvoje, bet ir net užsienyje gyvenantys lietuviai labai menkai žino, kada ir kodėl susikūrė Pasaulio Lietuvių Bendruomenė (PLB), kokius žygius ji yra atlikusi. V. Vėbraitės įsitikinimu, PLB šikūrimui ir istorijai turi būti atrasta vietos mokykliniuose vadovėliuose. Iš tiesų, tokiais atvejais nereikėtų stebėtis, jog net nemaža dalis politikų, išgirdę, kad Vilniuje posėdžiauja PLB Seimas, nustebę tik gūžčioja pečiais, o užsienio lietuvių diskusijos trečiadienį sudomino tik vieną LR Seimo narį.

Dabartinės PLB ištakų galima dairytis į tarpukarį. 1932 metais Kaune buvo įsteigta valstybės remiama visuomeninė organizacija „Draugija užsienio lietuviams remti“. 1935 metais Kaune buvo sušauktas pirmasis Pasaulio lietuvių kongresas. Tuomet į jį susirinko keturiolikos kraštų atstovai. Deja, sovietinė okupacija ir II Pasaulinis karas skaudžiai kirto Lietuvai ir čia puoselėtoms iniciatyvoms. Kita vertus, beveik šimtas tūkstančių lietuvių per neramumo pasitraukę iš Lietuvos ir buvo nuo jos atskirti geležine uždanga. 1949 metais birželio 14 dieną VLIK'as paskelbė ypatingai svarbų dokumentą, kuris iki šiol yra svarbus kelrodis užsienyje gyvenantiems lietuviams - Lietuvių Chartą, kurioje išreikštas tikėjimas ir ištikimybė Lietuvių Tautai ir Valstybei. Dar po devynerių metų - 1958 metų rugpjūčio 28 - 31 dienomis - Niujorke posėdžiavo PLB I Seimas, kuris priėmė PLB Konstituciją ir išrinko pirmąją PLB valdybą. Nuo to laiko įvyko net dvyliką PLB Seimų. 1997 metais pirmą kartą susirinkta Vilniuje ir nuo to laiko visi PLB Seimai vyksta Tėvynėje.

Iš tiesų, PLB tapo ne tik svarbia atrama po pasaulį išsibarsčiusiems lietuviams, kurie norėjo išsaugoti lietuviybę, tačiau taip pat ir tikra tvirtovė mūšyje už Tėvynės nepriklausomybę. Užsienio lietuvių indėlių Laisvės byloje sunku pervertinti.

Parengė Andrius Navickas, Bernardinai.lt

Vargu, ar šiandien galėtume didžiuotis, jog veikia kiek mažiau nei du šimtai lituanistinių mokyklų, leidžiami daugiau nei pusė šimto periodinių leidinių bei keliasdešimt radijo stočių lietuvių kalba už Lietuvos ribų, jei užsienio lietuviai nebūtų išmintingai susiorganizavę.

Lietuvai atkūrus Nepriklausomybę, PLB priklausė devyniolikos kraštų lietuvių bendruomenės. Per pastaruosius trejus metus įsteigtos lietuvių bendruomenės penkiose Europos valstybėse: Suomijoje, Liuksemburge, Portugalijoje, Ispanijoje ir Islandijoje. Šiuo metu veikia 41 krašto lietuvių bendruomenės, dar dvi - Meksikoje ir Egipte - kuriamos. Kai jos įsikurs, galima bus sakyti, kad PLB aprėpė visus pasaulio žemynus.

Ar reikia Lietuvai lietuvių?

Pažvelgus į PLB Seimo dalyvius, į akis krenta ryškus kontrastas tarp veržlaus jaunimo, turinčio daug idėjų, energijos, bet mažai bendruomeninio veikimo patirties, ir pagyvenusių žmonių, visą gyvenimą paaukojusių savo Tėvynės gerovei ir jaučiančių moralinę teisę reikalauti, kad jų balsą išgirstų taip pat ir Lietuvos valdžia.

Svarbu, jog po pasaulį išsibarstę lietuviai neprarastų ryžto ir toliau dirbti bei aukotis Dievui ir Tėvynėi. Užsienio lietuviai yra labai daug ką padarę savo Tėvynėi, tačiau jų indėlio į bendrojo gėrio perspektyvos stiprinimą labai reikia ir šiandien. G. Grušas taip pat priminė, jog ilgą laiką parapijos buvo lietuvių bendruomenių židiniai.

Deja, dabar daug parapijų ištuštėjo, labai trūksta lietuvių kunigų, kurie darbuotųsi užsienyje. Situacija sudėtinga, tačiau kartu ji leidžia išsiskleisti pasauliečių iniciatyvumui.

D. Grybauskaitė savo trumpą sveikinimo kalbą pradėjo padėka visiems užsienio lietuviams, iš kurių, pasak jos, galima tik pasimokyti taip mylėti savo Tėvynę. Išrinktoji Prezidentė teigė, jog jai, kaip valstybės vadovei, labai reikės kiekvieno lietuvių paramos. D. Grybauskaitė patikino, kad ji yra ir išliks atvira dialogui, siūlymams ir visomis išgalėmis sieks, jog, nepaisant visų iššūkių, būtų išsaugota lietuviška tapatybė ir kalba.

Kaip puoselėti kalbą ir kultūrą ypač sudėtingomis sąlygomis galima tikrai daug ko pasimokyti iš lietuvių bendruomenių užsienyje. Svarbiausia, jog tik būtų noras.

VISIEMS MELBOURNO LIETUVIŲ KLUBO NARIAMS SVARBUS PRANEŠIMAS DĖL METINIO SUSIRINKIMO

ir Astra koncerto - žiūrėkite 8 psl

Melbourn Moterų Socialinės Globos Draugija
kviečia Melbourn ir Geelongo lietuvius

į POPIETĘ SU DAINŲ ŠVENTĖS DALYVIAIS

SEKMADIENĮ, 31 RUGPJŪČIO, 2 VAL. P.P.

Lietuvių Namų jubiliejinėje salėje.

Dainininkai, šokėjai ir keliautojai papasakos savo
įspūdžius, o Soc. Globos moterys gardžiai pavaišins.

Lauksime!

Soc. Globos Moterų D-ja

PRANEŠIMAS DĖL PASŲ IŠDAVIMO (KEITIMO)

Nuo 2009 m. birželio 28 d. pasikeitė Lietuvos Respublikos pasų išdavimo tvarka. Visi Lietuvos Respublikos pasai turės turėti integruotą biometrines informaciją su asmens pirštų antspaudais ir nuotrauka.

Generalinis konsulas Melburne neturi irangos reikalingos asmens pirštų antspaudų skanavimui, todėl nebegalės priimti prašymų dėl pasų išdavimo (keitimo). Laikina Australijoje pasikeisti Lietuvos paso bus neįmanoma.

Piliečiai norintys pakeisti savo pasą turi kreiptis į Lietuvos Respublikos

Ambasadą Japonijoje. Dėl tolimesnių klausimų kreipkitės į -

p. Jolanta Vitkauskaitė

Attache

Embassy of the Republic of Lithuania to Australia

3-7-18, Moto-Azabu, Minato-ku

Tokyo 106-0046

JAPAN

Ph: + 81 3 3408 5091

Fax: + 81 3 3408 5092

e-mail: consul@lithemb.or.jp

Andrius Žilinskas

Garbės generalinis konsulas Melburne

Visos ataskaitos patvirtintos PLB Seimas išklauė ir patvirtino Valdybos pirmininkės Reginos Narušienės, PLB Jaunimo sąjungos salytkinai pirmininko Stasio Kuliavo, Garbės teismo pirmininko Algio Rugieniaus ir Kontrolės komisijos pirmininko Algimanto Gečio pranešimus.

Klausimų pranešėjams buvo nemažai. Pavyzdžiui, priekaištauta, jog į jaunimo Kongresus susirenka salytkinai nedaug narių ir nustatomi pakankamai dideli dalyvio mokesčiai. Šį priekaištą gana taikliai atrėmė S. Kuliavas, pareiškdamas, kad tikrai ne susirinkusiųjų skaičius yra svarbiausia. Esą ir PLB Seimo darbe dalyvauja mažiau nei du šimtai delegatų, tačiau tikrai nereiškia, kad tai nesvarbus renginys. Jis pabrėžė, jog jaunimo ugdymas, įtraukimas į bendruomeninę veiklą - labai sudėtingas ir ypač svarbus uždavinys. S. Kuliavui antrino ir kiti delegatai: „Jei nebus jaunimo, tai PLB neturi perspektyvų. Turi būti įtrauktos visos kartos, turi vykti natūralus atsinaujinimas.“

R. Narušienėi daugiausia klausimų teko dėl jau minėtos Užsienio lietuvių reikalų komisijos. Taip pat priminta ir PLB Fondo problema. Šis Fondas neseniai paskelbė apie savo veiklos pabaigą. Pasak R. Narušienės, ji bandė įkalbėti Vytautą Kamantą atšaukti šį sprendimą, tačiau nesėkmingai. Ji taip pat apgailestavo, kad PLB nepavyko gauti jokios Fondo ataskaitos.

A. Gečys pristatė kiek platesnį problemas kontekstą. Pasak

jo, apie 1996 metus PLB Fondui buvo suteiktos ypatingos teisės turėti savą Direktorijų Tarybą, kurios narius Fondas pats skyrė. Ilgainiui Fondas visiškai atsiskyrė nuo PLB ir tapo jam nepavaldu. Dabar esą situacija tokia, kad PLB neturi teisiųjų priemonių kaip nors paveikti Fondą. Kartu A. Gečys išsakė tvirtą įsitikinimą, jog V. Kamantas yra labai sąžiningas žmogus ir tikrai nei vienas Fondo centas nebuvo išvaistytas. Fonde buvo Valdovų rūmams suaukoti pinigai. Jie perduoti Lietuvai. Taip pat Fonde buvusios lėšos perduotos Lietuvai Fondui, o likusi nedidelė suma skirta likvidavimo išlaidoms.

Pranešimų - ataskaitų už per trejus metus nuveiktą veiklą patvirtinimas simboliškai užbaigė vieną PLB istorijos puslapį. Koks bus naujasis - pamatysime. Viliuosi, kad per dvi ateinančias dienas bus sudėliotos gairės ir išdiskutuota, kaip pasiekti, jog per artimiausius trejus metus būtų nuveikta bent jau nemažiau.

PLB Seime buvo svarstomi aktualūs Lituanistinio švietimo ir bendruomenių archyvų klausimai, aptariamos sielovados lietuvių bendruomenėse problemos. UR ministras V. Užackas pristatė TMID'o pertvarkos projektą, buvo kalbama apie finansinę PLB situaciją, „Pasaulio lietuvių“ leidybą. Gabrielius Žemkalnis pristatė savo viziją dėl PLB atstovybės Lietuvoje prasingumo, buvo svarstoma, kaip veiksmingai spręsti vidaus ginčus PLB ir kaip plėsti bendradarbiavimą su Lietuvos visuomeninėmis organizacijomis. Darbotvarkė turininga ir labai plati, kad tik nepritrūktų konstruktyvumo ir laiko visiems numatytiems darbams nuveikti.

ATSISVEIKINANT SU VYTAUTU BUROKU

Gyvenam, planuojam, laukiam laimės, šviesos, tik savos lemties nei užplanuoti, nei numatyti neįmanoma. Labai skaudu kada ji ateina netikėtai visai nelauktai. Šeimos giminaičio užklaustas, kaip aš prisimenu Vyta, nedvejodamas galiu pasakyti, kad tai buvo žmogus, neieškantis garbės ir įvertinimų, bet buvo visur kitų vertinamas. Tai ir yra šiandienai aiškiai matoma susirinkusių draugų skaičiumi palydint Jį į paskutinę kelionę. "Standing room only"!

Vytautas gimė Vilkaviškyje 1936 metais liepos 29 d. Savo 73 metų gimtadienį atšventė ligoninėje artimųjų tarpe, nors ir skausme, bet su šypsena.

Turėjo vyresnę sesutę Onutę su kuria visą gyvenimą gražiai sugyveno, vienas kitą paramstydami reikalui esant.

Tėvukui įstojus į Plechavičiaus suorganizuotą kariuomenę ginti Tėvynę, mama su dviem vaikučiais patraukė Vakarų link. Šeima susivienijo Vokietijoje kur prasidėjo mūsų bendra kelionė per stovyklas Seedorfa, Stade, Dedelsdorfa, Diepholza, Faligbostelj, Sausio mėn. 1949 Burokų šeima išlipo Sydnejaus uoste iš kur paskirta į Bathursto skirstomą stovyklą. Bet ir čia vėl šeima atskiriama atlikimui kontrakto darbų: tėtis paskiriamas į Canberra, o mama su vaikais atsiduria Sydnejuje.

Vytautas lanko Marist Brothers o vėliau Katoombos gimnaziją ir pasirenka "boilermakerio" amatą.

1961 m. balandžio 3 d. susituokia su Jadvyga Zakarauskaite ir po 5 metų 1966 įsikuria prestižiniame Sylvania Heights priemiestyje, kur 1967 m. gimsta sūnus Mikutis, o 1970 m. Petras.

Vytas mėgo savo pasirinktą darbą. Iš pradžių dirbo už algą, vėliau su partneriu įsteigė savo biznį. Jo atliktų darbų skaičių nelengva būtų ir Jam pačiam prisiminti. Jis yra tikrai didelis.

Laisvalaikiu pastatytas 25 pėdų laivas su visais įrengimais, virtuve, tualetu ir net lovomis. Laivo tikslas buvo patenkinti mūsų mėgiamo laisvalaikio užsiėmimui, tai išplaukus į jūrą žvejoti. Vėliau, išsivysčius bizniui ir vis laisvo laiko trūkumui naudotis laivu, o išlaikymas gana brangus, Vytas jį pardavė.

Kas nesizavėjote Canberros dirbtiniame ežere į dangų šaunanti fontana, kuris sudaro įspūdį ne tik ežerui, bet ir miestui? Pasinėrus į vandenį atrasite įvirintus VB inicialus.

Nueikite į Power House muziejų - čia rasite jo pilna montavimo darbų.

Sydnejaus didybė - tai įlankos tiltas. Su laiku tiltas silpnėjo. Čia Vyto vėl pasidarbuota prie sutvirtinimo kabeliais, kad tiltas mus atlaikytų. O kai tramvajai nustojo tiltu dardėti, tai Vytautą matėm prižiūrint bėgių išėmimą.

Ne vienam Vytas yra aiškines apie Centrepoint bokšto svyravimą ir kaip jis bandė sutvirtinti ilguosius

kabelius, o daugumas po Vyto paaikškinimų apie pastato struktūrą iki šiai dienai nedrįsta pakilti į tas padanges pasigrozėti miesto vaizdais.

Prie Sydnejaus Olimprijados įspūdingo stadijono deglo irgi buvo Vyto prisidėta. Kitaip sakant Vytas yra prikišęs savo rankas prie daugybės metalo darbų.

Didelė duoklė palikta mūsų lietuviškoje bendruomenėje: skautavo nuo savo vaikystės dienų, priklausė ateitininkams, šoko tautinius šokius, matėme jį scenoje vaidinant veikaluose: "Buchalterijos klaida" ir "Slidus pusmilijonis". Daina ar prie laužo skautų stovykloje, ar ant scenos, ar prie stalo lydėjo jį visą gyvenimą. Chore jį matėme nuo 1957 metų, o kaip gi mes didžiavomės Algio Plūko "Rožytėmis", kiek mes visus prajuokindavo "Linsmieji Broliai", čia irgi buvo Vyto prisidėta.

Kas prisimenat kai pradėjo dygti senoji "Dainava"? Čia mes matėme Vyta tarp kitų skautų su kirka rankoje, ar atsinešta šiupelė kasant pamatą, o vėliau griovius kanalizacijai bei kitus darbus. Išaugus Klubui savo populiarumu į Klubo Direktrorius Vytas balsų dauguma pranešė net patį Klubo kūrėją Simniškį, buvo Klubo direktoriumi 5 kadencijas.

Juk girdėjome jį priešpaskutiniame ypatingame susirinkime raginant mus remti klubą savo savanoriškais darbais.

Kol jaunesnis buvo lakstė vainiodamasis sviedinį futbolo aikštėje, o kai subrendo pakeitė į mažesnę sviedinėlį, vaikštinėdamas golfo aikštėje. Sportas jam buvo tarsi kasdieninis maistas. Kalbant apie maistą, Vytas mėgdavo savo draugus pavaišinti ar tai kugelio ar cepelinų ar kitų prašmatnybių kepsniais. Engadine Sodyboje užsidėjęs prijuostę kartu sukdavosi su Onute vaišindamas atsilankiusius.

Per daug, kaip paprastai, nesigyrė, bet žinau, kad Lietuvoje žaidė golfą su Lietuvoje Prezidento

Leitenantas Vladas Smieliauskas

1909.08.15 - 1941.06.25

Paminant tragišką mirtį, brangaus mamos brolio, mūsų dėdės, mano krikšto tėvo.

Lietuvos garbingas karys,
Artimųjų neužmirštas.
Išsėkis nežinomam kape.

Renoldas Čėsna

"Geležinio vilko" 3-čias Dragūnų pulkas. 1939 metais Vilniaus krašte sutiko pirmąjį rusų dalinį peržengusį demarkacinę liniją.

Pasaolinių jaunimo dienų Australijoje vaisiai: daugėja kandidatų į kunigystę

Australijos dienraštis „The Sunday Telegraph“ publikavo straipsnį, kuriame rašoma apie aiškiai matomą kunigiškų pašaukimų ar bent bandymų tokius pašaukimus iširti šuolį.

Daug kas mano, kad tai 2008 metų vasarą Sidnejuje vykusių Pasaolinių jaunimo dienų, leidusių daugybei jaunuolių pajusti Bažnyčią kaip gyvą ir džiugią bendruomenę, vaisiai. Šios dienos sužadino

troškimą ar padaršino rinktis kunigišką pašaukimą.

Dveiose Sidnejaus seminarijose šiemet kunigystei pradėjo ruoštis 60 jaunuolių, o tai triskart daugiau nei 2000 metais. Didžiajai daliai iš jų yra kiek virš 20 metų. Australijos dienraštis cituoja tėvo Anthony Percy, vadovaujančio vienai iš Sidnejaus seminarijų, žodžius, jog jaunų katalikų tarpe pastebimas neabejotinas ir atsinaujinęs susidomėjimas kunigyste

Vatikano radijas

žmonos sūnumi. Ne tik žaidė, bet ir svečiavosi jo viešbutyje.

„Kovas“ tikrai pasiges Vyto, ypač visi biliardo žaidėjai, kurių ne vieną yra pamokinęs kaip su lazda reikia mušti tą kamuoliuką.

Vytas mėgo žmones, ypač jaunimą. Prižiūrėdavo, paglobodavo, patardavo kas ir kaip šiame krašte.

Vieno iš jų tėvas Viktoras Majauskas atvažiavo specialiai iš Lietuvos patikrinti savo konkurento, kurio sūnus Vyta vadino „antruoju tėvu“. Teko būti liudininku stebint „abu tėvus“ susidraugavus ir kadangi abu buvo balsingi prie stalo skambėjo daina. Šiandieną jaunasis Majauskas, iškviestas iš Anglijos, dirba kaip finansų patarėjas Lietuvos Premjerui Kubiliui. Taigi, kai pradės Lietuvos finansinė padėtis krypti į gerąją pusę, dalinai galėsime sakyti, kad ir čia Vyto prikišti pirštai.

Aš abejoju ar bus iš Lietuvos atvykusių studentų, kurie nepažinojo Vyto. Jų tarpe taip pat porą kartų atvykęs jaunuolis bendrapavardis Vytas Burokas, nors ne kraujo, bet tapo pažinties gimine.

Lietuvos Olimpinių Komitetas taip pamilo jų viešnagės

metu savanorį vairuotoją, kad po to, nuvažiavęs į Lietuvą, Vytas turėdavo sunkumų pasprukti iš jų prieglobščio kad galėtų pasiekti savo kelionės tikslą - aplankyti gimines.

Savo maloniū būdu, draugiškumu, nuoširdumu užvaldydavo mūsų širdis, ir ne tik šiandien mes jau pasigesime tavęs, Vytautai, bet Tu liksi su mumis mūsų širdyse iki vėl mes būsimė kartu. **Algis Bučinskas**

Vytautas Burokas mirė rugpjūčio 9 d. Sutherland ligoninėje. Šv. Mišias atlaikė kun. Terrance Millard padedant Deaconui Elliot, apeigos vyko Mary Mother of Mercy Rookwood Katalikų krematoriume.

Skaitymus atliko Dana Ankus ir Rick Monkus. Solo giedojo Kęstutis Protas "Pie Jezu" ir "Parveški Viešpatie". Atsisveikinimo žodį pasakė sūnus Mikutis Burokas ir Algis Bučinskas. Po apeigų, giminės bei draugai susirinko į Lietuvių Klubą šermenims. Jau ilgas laikas kada klube būtų buvęs toks didelis skaičius dalyvių.

Čia dar savo prisiminimais, prie vaišių stalo, pasidalino: E. Erzikiv, N. Jankutė-Užubalienė, S. Sauska, Stasys Šutas, A. Wallis, J. Lašaitienė, K. Protas. Pabaigai išėjo "Klubo gelbėtojas" V. Šlitteris su pranešimu, kad klubas už salę neims \$400 nuomos. Tai būtų buvęs pirmasis atvejis Sydnejuje, kada narys pasinaudodamas savo klubo patalpomis turėtų apsimokėti.

Algis Bučinskas

VISIEMS MELBOURNO LIETUVIŲ KLUBO NARIAMS SVARBUS PRANEŠIMAS DĖL METINIO SUSIRINKIMO

MLK Metinio susirinkimo data nukelta į sekmadienį, rugsėjo 20d.

- Melbournio Lietuvių Klubo (MLK) metinis susirinkimas** įvyks Klubo Jubiliejinėje salėje sekmadienį, rugsėjo 20 d., 2:00 val. po pietų, o ne rugsėjo 13 d., kaip anksčiau buvo pranešta. Visi nariai raginami būtinai dalyvauti.
- Kvietimas pasiūlyti naujų kandidatų į MLK valdybą**
 - Dabartiniai MLK valdybos nariai: Andrius Kaladė (AK), Rimas Strunga (RS), Gediminas Statkus (GS), Linas Kaladė (LK), Jieva Ariene (JA).
 - Iš esamų penkių valdybos narių keturi (AK, RS, GS, LK) 2009 m. rugsėjo 20 d. baigia savo dviejų metų kadencijas.
 - Trys valdybos nariai (AK, RS, GS) jau atitarnavo po dvi dviejų metų kadencijas.
 - Kad Melbournio Lietuvių Klubas egzistuotų, valdyboje turi būti mažiausiai 4 - 6 nariai. Todėl dabar kviečiame pasiūlyti kandidatų į sekančią MLK valdybą.
 - Jeigu per 2009 m. MLK metinį susirinkimą nebus išrinktas reikalingas skaičius narių į valdybą, reikės sušaukti specialų visuotinį narių susirinkimą klubo ateičiai spręsti.
 - Prašome iki sekmadienio, 2009m. rugsėjo 20 d. užpildyti, ir einamajai MLK valdybai sugražinti kandidatų į naują MLK valdybą pasiūlymo anketą. Kreipkitės į MLK valdybą dėl anketos.
- MLK 2009/2010 m. nario mokesčiai**
 - 2009/2010 m. nario mokesčio mokėjimo terminas sueina 2009 m. rugsėjo 30 d.
 - Metinis mokesčio eiliniam nariui - \$35, pensininkui, nedirbančiam, studentui - \$15. Įstojimo į klubą mokesčiai - po \$20 šeimai.
 - Mokesčius galima sumokėti:
 - TALKOJE šeštadieniais, sekmadieniais.
 - Bibliotekoje sekmadieniais.
 - Elektroniniu pervedimu (EFT):
 - Lithuanian Credit Society;
 - Commonwealth Bank of Australia
 - BSB: 063 158 A/C: 1004 6605

Reference: <Your Name> 56/01/05 (pvz. "Jurgis Rudokas 56/01/05")

Primename, kad pagal Klubo asociacijos įstatus, narys, kuris tris mėnesius po nustatyto termino dar nesumokėjo nario mokesčio, nustoja būti Klubo nariu. Terminas sueina rugsėjo mėnesio gale. Jeigu jau susimokėjote, nekreipkite dėmesio į šią užuominą. (Mokesčius už 2008/2009 metus dar priimsime kartu su einamaisiais.) Susimokėjusiems bus išduotos 2009/2010 m. nario kortelės.

MLK valdyba

El-paštas: info@lithuanianclub.com

Interneto svetainė: www.lithuanianclub.com

Strength, Endurance and Nationhood

THE OAK TREE SYMBOLISES
THE NATION

LAIMA VINCĖ

"Whenever I see an oak tree, I want to go and wrap my arms around it", says Inga, a 32-year-old graphic artist. "And, of course, I do just that".

Like most Lithuanians who grew up in the provinces, Inga has fond memories of an oak. There was one that stood on the edge of her grandparents' property.

"That oak was like a member of our family," she recalls.

"When Lithuania declared its independence, my grandfather went out and planted three trees in the backyard. The first was an oak, the second was an ash, and the third was a linden. "These trees are my tricolour flags," my grandfather says when visitors come to his house."

Meanwhile, on the other side of the world, the *New York Times* reported on 10 February 1991 that one of the first symbols of Lithuania to travel out of the country before its independence was internationally recognised were stamps issued on 17 May 1990, "that showed an oak tree, the symbol

It is a known fact that the oak of *Stebmužė village* is the oldest in Lithuania and one of the oldest in Europe. Supposedly, the holy fire was kept on this site by the oak tree; the tree might have survived due to the fact that it was regarded as sacred and untouchable. It was in 1916 that the oak tree was healed for the first time. Today, it is under continuous supervision of experts.

of Lithuania, and the inscription 'Restoration of the Independent Republic of Lithuania,' with the date given as 11 March 1990".

(To be continued next issue)

"Lithuania in the World"

SPECIAL \$10 TICKET OFFER FOR LITHUANIAN CLUB MEMBERS

Tickets available at the box-office
from 4.30pm

ASTRA CONCERTS 2009

Musical Director: John
McCaughey

5 pm Sunday 30 August
LITHUANIAN HOUSE

44 Errol Street, North Melbourne

Miwako Abe and Michael Kieran Harvey
VIOLIN AND PIANO with associate
artist Craig Hill, CLARINET, Martin
Friedel DISTANT FOLKSONGS - four
environments (2009) 1st performance

ENQUIRIES: Astra on 9326 5424 or astra@connexus.net.au

Allan Walker SONGS AND DANCES (2009) 1st performance Stefan Wolpe SECOND PIECE FOR VIOLIN ALONE (1966) Keith Humble SONATA FOR VIOLIN AND PIANO (1951) Keith Humble THREE FOLIOS FOR PIANO (1953-1967) Alban Berg ADAGIO from CHAMBER CONCERTO (1925)

The coming Astra concert at Lithuanian House brings together two of Australia's distinguished contemporary performers, violinist Miwako Abe and pianist Michael Kieran Harvey. New compositions for violin and piano from Melbourne and Canberra by Martin Friedel and Allan Walker are set against a wider historical background of earlier Australian works by Keith Humble and classic 20th-century works by Stefan Wolpe and Alban Berg.

Gerbiamieji užsienio lietuvių bendruomenių pirmininkai, užsienio lietuvių žiniasklaidos priemonių vadovai, leidejai,

Pasaulinės jaunųjų lyderių organizacijos "Junior Chamber International" (JCI) Vilniaus iniciatyva organizuojama tarptautinė projekta, turintį tikslą - nuomojama jachta aplaukti Viduržemio jūrą.

Pagrindinė projekto idėja - apsilankyti pagrindinius miestus-uostus, įsikūrusius Viduržemio ir Adrijos jūrų baseine, su kuriais Lietuva istoriškai turėjo kultūrinių, prekybinių, diplomatinių ryšių ar jų užuomazgų.

Projektui keliami ambicingi uždaviniai - susitikti su numatytų miestų savivaldybės atstovais, prekybos ar kultūros atašė ir pasirašyti Memorandum of understanding (MOU) dėl tolesnių tarptautinių santykių plėtojimo. Kelionės pagrindu paimta 1583-1584 m. vykusio Mikalojaus Kristupo Radvilos Našlaitėlio kelionės į Šventąją Žemę mašrutas. Įdomu tai, kad šis Gediminaičių-Radvilų giminės kunigaikštis, žymus LDK didikas,

valstybės ir karinis veikėjas labiausiai išgarsėjo kaip pirmojo tikslaus LDK žemėlapiu užsakovas. Piligriminė M.K. Radvilos Našlaitėlio kelionė aprašyta jo knygoje "Kelionė į Jeruzalę" (1601).

Jachta "Gold of Lithuania" ketina atgaivinti šios kelionės prisiminimus...
Daugiau informacijos apie projektą - www.goldoflithuania.com <http://lietuva1000.lt/en/>, <http://www.culturelive.lt/en/main/>

Bertas Venckaitis
Užsienio lietuvių skyriaus Kultūros ir informacijos poskyrio vyriausiasis specialistas
Tautinių mažumų ir išeivijos departamentas prie LRV

Dr Rita Bruozis
BA BSc BDC (Hons)

Dental On Victoria
Suite 10, Level 1
520-528 Victoria St
North Melbourne Vic 3051

Tel: 03 9600 9025
Fax: 03 9600 9023

SAVICKAS DESIGN
HANDCRAFTED DESIGNER JEWELLERY

Daugiau informacijos apie projektą - www.savickasdesign.com

apankykite linklalapi
www.savickasdesign.com

TĖVIŠKĖS AIDAI

ABN 59 479 733 423

Redaktorė Marija Augustine, email: mgestautas@hotmail.com Namų tel. 93649744

Prenumeratos kaina metams Australijoje \$50, užjūryje \$A95. Esame dėkingi visiems, kurie kasmet šalia prenumeratos paskiria auką, ir kurie nepamišta TA savo palikimuose. Tokios visos aukos leidžia laikraščiu gyvuoti. Skelbimai už skilties vieną cm \$4.50. Užuojautos ir padėkos nuo \$25. Prašome čekių rašyti vardu "Tėviškės Aidai". (Please write cheques in name of "Teviskės Aidai") Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taisto savo nuožiūra.

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation